

Pašvaldības aģentūra
RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA BIROJS

Reģistrācijas Nr. 90002099755, Dzirnavu iela 60A-21, Rīga, LV-1050,
tālrunis 67105941, fakss 67105998, e-pasts: rpab@riga.lv

RĪGAS PILSĒTAS ARHITEKTA KOLĒĢIJAS
SĒDES PROTOKOLS

Rīga

2014. gada 17. aprīlī

Nr.2. (80)

Sēde tiek atklāta plkst. 11:10

Sēdi vada: direktors, Rīgas pilsētas arhitekts G. Princis

Sēdi protokolē: direktora vietnieks, arhitektūras projektu atbalsta virziena vadītājs I. Metnieks

Sēdē piedalās kolēģijas locekļi:

J. Andiņš, V. Brūzis, J. Dripe, H. Gūtmane, J. Krastiņš, I. Rukšāne, V. Šlars,
V. Valgums

Sēdē nepiedalās kolēģijas locekļi:

E. Bērziņš, V. Briedis, J. Dambis, G. Grikmane, T. Kokins, A. Kronbergs,
I. Leikums, A. Pauniņš, I. Purmale, M. Straume

Sēdē piedalās:

Rīgas pilsētas arhitekta biroja direktora vietniece R. Bula;

Rīgas pilsētas arhitekta biroja projektu vadītājs A. Feļtins;

Daudzdzīvokļu ēkas ieceres Pērses ielā 2a projekta galvenā arhitekte R. Svētiņa;

SIA „Arhitektes R. Svētiņas birojs” pārstāvis A. Austrīņš;

dzīvojamo un administratīvo ēku kompleksa Ropažu ielā 8, 14 un 14 k-1 pasūtītājs,

SIA „Jaunā Teika” attīstītājs, SIA „Hanner” pārstāvji G. Ščerbukas un A. Tropiņš;

projekta arhitekts U. Bērziņš;

projekta arhitekts A. Zlaugotnis SIA „TECTUM”;

LNVM „Dauderi” pārstāve A. Zeibārte;

PBK pārstāvis J. Lauris;

LR4 pārstāve J. Vihrova;

AS „Aldaris” pārstāve L. Krastiņa;

LLU pārstāve U. Īle;

RD PAD direktora p.i. Dz. Balodis un pārstāvis A. Rabovičs;

SIA „Mediju tilts” pārstāvis J. Jekševics.

Sēdes darba kārtība

1. Par daudzdzīvokļu ēkas ieceri Pērses ielā 2a, pasūtītājs SIA „Riga Finance”, projekta galvenā arhitekte Rasma Svētiņa, SIA „Arhitektes R. Svētiņas birojs”.

Jautājums tiek izskatīts saskaņā ar Rīgas vēsturiskā centra (turpmāk tekstā – RVC) apbūves noteikumu 318.5. punktu – ja konkursa rezultātā iegūts izcilas kvalitātes arhitektūras priekšlikums, pieļaujamas atkāpes no noteikumiem, ja pirms izskatīšanas RVC saglabāšanas un attīstības padomē to atbalsta Rīgas pilsētas arhitekta kolēģija un Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija (turpmāk tekstā - VKPAI). Minētās atkāpes nedrīkst būt pretrunā ar būvnormatīvu prasībām un negatīvi ietekmēt RVC un tā aizsardzības zonas kultūrvēsturiskās vērtības un publiskās ārtelpas kvalitāti (jo konkursā iegūtais labākais risinājums neatbilst būvnormatīviem: Plānošanas un arhitektūras uzdevumā (turpmāk tekstā – PAU) noteikts dzegas augstums 11 m – Pērses ielas platumā, bet konkursa skiču priekšlikumā ietvertajā apbūves vides analizē teikts, ka 21,3 m augstuma dzegas risinājums daudz labāk iekļaujas apkārtesošajā apbūves ainavā).

1.1. Jautājumi diskusijai:

1.1.1. Vai ēkas iecere ir atbalstāma kā izcilas kvalitātes arhitektūras priekšlikums?

1.1.2. Vai atkāpes no noteikumiem nav pretrunā ar būvnormatīviem?

1.1.3. Vai atkāpes no noteikumiem neietekmēs negatīvi RVC un tā aizsardzības zonas kultūrvēsturiskās vērtības un publiskās ārtelpas kvalitāti?

1.2. Balsojums par to, vai kolēģija atbalsta iesniegto jaunbūves metu.

2. Par dzīvojamo un administratīvo ēku kompleksu Ropažu ielā 8, 14 un 14 k-1, pasūtītājs SIA „Jaunā Teika”, projekta arhitekti Uldis Bērziņš un Alvis Zlaugotnis, SIA „TECTUM”. Kolēģijas locekļu vērtējums par attīstības priekšlikuma pilsētvides kvalitātes un arhitektūras risinājumiem.

3. Par Aldara parka pilsētvides kvalitātes atjaunošanas iespējām Sarkandaugavā. Kolēģijas locekļu vērtējums par AS „Aldaris” iniciatīvu un Latvijas Lauksaimniecības universitātes Ainavu arhitektūras un plānošanas specialitātes 3. kursa studentu veikto priekšizpēti un parka atjaunošanas idejām.

1. Par daudzdzīvokļu ēkas ieceri Pērses ielā 2a

G. Princis, [R. Svētiņa](#), V. Valgums, J. Krastiņš, V. Brūzis, I. Rukšāne, H. Gūtmane

Kolēģijas locekļu un ekspertu viedokļi par darba kārtības 1.1.1., 1.1.2. un 1.1.3. punktu

V. Valgums: Lai virzītu šo risinājumu tālāk, tam ir jābūt izcilam paraugam, taču šo darbu par tādu uzskatīt nevar. Būtībā šis ir apbūves noteikumu jautājums. Pareizāks veids būtu dzegas augstumu risināt detālplānojumā, taču projekta akceptēšana par izcilu nav pareizākais veids, kā šo projektu virzīt tālāk. Diemžēl tam ir daudz argumentu. Piemēram, stiklotā fasāde neveido pareizu kontekstu ar esošo apbūvi. Viens aspekts ir neprognozējamā ēkas iedzīvotāju uzvedība, izvietojot uz balkoniem neadekvātus priekšmetus, kas bojā ēkas izskatu. Otrs aspekts ir jaunās ēkas dialogs ar pārējām ēkām virs pārkares. Turklāt, ja jūs ievērosiet visus pārējos apbūves

noteikumus, projekts mainīsies visos rādītājos. Mets būtu jāskata kompleksi, ņemot vērā arī to, ka piedāvātais risinājums atbilst vairāk biroju ēkas semantikai, kas profesionāli nav pieņemami.

J. Krastiņš: Pirmais ir jautājums par semantiku, kas attiecināms arī uz pilsētībūvniecisko tēlu. Piekarot šādu stikla fasādi, tā veido lielu, gludu viena materiāla virsmu visa apjoma garumā, kas izvirzīts pāri apbūves līnijai, un tas nav atbalstāms variants. Piedāvātā semantika neatbilst dzīvojamās ēkas funkcijai. Izvirzījums visā augstumā un visā garumā nekādā veidā nav pieļaujams. Principiāls ir jautājums par visu ēku kompleksu, kas iepriekš jāatrisina detālpilnījumā. Blakus ēka ir ikona padomju laiku arhitektūras attieksmei pret pilsētvidi. Tas ir vienkāršs brīvstāvošs apjoms, kuram visi leņķi ir taisnstūrains neatkarīgi no kvartāla ārējās robežas, kontūrām virzieniem un vēsturiskajām būvlaidēm. Iespējams, šāds tā laika piemineklis Pērses ielā no blīvi apmeklētās publiskās telpas viedokļa nemaz tik traģisks arī nav. Tā ir ļoti raksturīga sava laika liecība. Rēķināties, ka mūsu paaudzes laikā šī slīpi ievietotā ēka tiks pārbūvēta, nav īsti reāli. Tāpēc ir jārēķinās ar šīs ēkas fiziskā apjoma esamību. Tas attiecas arī uz pagalma fasādi, kas vērsta uz Dzirnauvu ielas pusi. Atzīt šo ieceri par izcilu arhitektūras ideju šobrīd pietrūkst argumentu.

J. Dripe: Ir grūti runāt par šo projektu kā par izcilu arhitektūras sasniegumu, ja mēs izvirzām vienu kritēriju – dzegas augstumu, kas nav uzskatāmi fiksēta. Runa ir par četrām konkrētām atkāpēm. Piedāvāju kolēģijai atbalstīt ēkas augstuma izmaiņu ar nosacījumiem:

- 1) ja ēkas augstums (dzega) tiek precīzi definēta;
- 2) ja fasāde tiek sakārtota atbilstoši noteikumiem par izvirzījuma laukumu;
- 3) ja šis mazais izvirzījums (šķēle) iepretim padomju laika apjomam tiek atrisināts pēc noteikumiem;
- 4) robeža un saistība ar kaimiņu zemesgabalu tiek atrisināta pēc noteikumiem.

Līdz ar to varbūt šī diskusija ir jāpārceļ uz sarunu, ka mēs diskutējam tikai par vienu lietu – dzegas augstumu, jo pārējais šobrīd ir neatrisināts. Drīzāk mums būtu jāpildveido kāds procedūras jautājums, piemēram, tiek organizēts atkārtots konkurss, kas visu atrisina, vai vienojamies par tādu konkursa programmu, kur visas atkāpes jau iepriekš ir saskaņotas. Ēkas augstums ir skatāma lieta, taču kontekstā ar citām risinājuma nepilnībām par to šeit un tagad ir neiespējami runāt.

V. Šlars: Ir jāvienojas par nosacījumiem, pēc kuriem mēs varētu vērtēt izcilības jautājumus. Savādāk pēc katra šāda vērtējuma radīsies precedents izcilības definīcijai nākamo projektu vērtēšanas etapos. Nav pareizi, ka kolēģijā tiek analizēts viens priekšlikums, kas jau konkursā ir ticis nopietni izvērtēts. Pārvērtēt konkursus nav kolēģijas uzdevums.

V. Brūzis: Iesniedzot dokumentus būvvaldē, nav pareizi formulēts ēkas augstuma jautājums. Par izcilību es piekrītu iepriekšējiem runātājiem. Taču es piekrītu arī Dripes kungam par augstumu, piemēram, kuru ielas stūri mēs uzskatām par atskaites punktu. Vai stūri no skvēra vai no K. Barona ielas? Skvērs ir ārpus sarkanajām

līnijām, kas ir kvartālā iekšā, bet neviens nevar iedomāties, ka skvēru kāds varētu aizbūvēt. Tanī brīdī ir jāsāk diskusija, no kurienes mēs skaitām stūri.

H. Gūtmane: Man ir jāpiekrīt visiem pirmīt izskanējušajiem viedokļiem. Gribētos, lai arhitekts domātu par ielas telpu un semantiku, par to, ko Krastiņa kungs minēja. Būtu jāturpina meklēt tādas risinājumus, kas respektētu minētos faktoros.

I. Rukšāne: Mēs jau otro reizi te apstājamies pie termina „izcils”. Publiskā ārtelpa mums ir svarīga, un tai ir jābūt vienai no izcilības kritērijiem. Publiskās ārtelpas Rīgas centrā ļoti trūkst, un klimata pārmaiņas šogad ir parādījušas, ka pilsēta ir apdzīvojama ne vairs sešus mēnešus gadā, bet nu jau septiņus. Šai vietai (skvēram) ir perspektīva, ar to var „spēlēties”, un tajā var „dzīvot”.

R. Bula: Galvenais jautājums, kas mums šodien ir jāizlemj, ir par dzegas augstumu. No publiskās ārtelpas un ielas ainavas viedokļa, es piekristu šim priekšlikumam.

Kolēģijas locekļu balsojums par būves metu objektam Pērses ielā 2a

- 1.1.1. Vai ēkas iecere ir atbalstāma kā izcilas kvalitātes arhitektūras priekšlikums?
- „Par” nebalso neviens.
  - „Pret” balso V. Valgums, H. Gūtmane, I. Rukšāne, J. Krastiņš, J. Dripe, J. Andiņš
  - „Atturas” – V. Šlars (jo jautājumā nav bijusi vārda „izcilība” analīze); V. Brūzis (jo trūkst kritēriju, kas būtu izcils)
- 1.1.2. Vai atkāpes no noteikumiem nav pretrunā ar būvnormatīviem?
- J. Krastiņš – šo jautājumu nevar atbildēt ar balsošanu, jo tas ir juridisks jautājums. Kolēģijas locekļi piekrīt šim viedoklim, un par šo balsots netiek
- 1.1.3. Vai atkāpes no noteikumiem neietekmēs negatīvi RVC un tā aizsardzības zonas kultūrvēsturiskās vērtības un publiskās ārtelpas kvalitāti?
- „Par” nebalso neviens.
  - „Pret” balso V. Valgums, J. Krastiņš, J. Dripe, J. Andiņš
  - „Atturas” – V. Šlars (jo jautājumā nav bijusi vārda „izcilība” analīze); V. Brūzis (trūkst kritēriju, kas būtu izcils). I. Rukšāne, H. Gūtmane (lai nesanāk, ka mēs šo priekšlikumu noraidām principā)

Rezultatīvā daļa par daudzdzīvokļu ēkas metu objektam Pērses ielā 2a

Kolēģija konstatē, ka piedāvātais dzegas risinājums neatbilst ekspertu priekšstatam par objekta idejas izcilību konkrētajā pilsētvidē. Risinājumi pret nekustamajiem īpašumiem kaimiņos (Pērses un Krišjāņa Barona ielā) nepietiekami respektē gan esošo apbūvi, gan tās attīstības potenciālu. Tādējādi, vērtējot gan risinājumu kopumā, gan arī piedāvāto dzegu, kolēģija neatbalsta šo daudzdzīvokļu ēkas metu kā izcilas kvalitātes arhitektūru.

Tajā pašā laikā kolēģija atzīst, ka ar mērķi harmonizēt jaunā objekta un tuvākās apkārtnes pilsētas ainavu, kā arī veidot vidē iederīgu būvapjomu (vērtējot kompleksi

pret visām apbūves zemesgabala robežām) un interesantu publiskās telpas risinājumu apbūves frontē pret Pērses ielu iespējams turpināt meklēt no noteikumiem atšķirīgu jaunā objekta dzegas risinājumu.

2. Par dzīvojamo un administratīvo ēku kompleksu Ropažu ielā 8, 14 un 14 k-1

G. Princis, [A. Zlaugotnis](#), U. Bērziņš, J. Krastiņš, V. Valgums, V. Brūzis, V. Šlars, J. Andiņš, H. Gūtmane, R. Bula, I. Rukšāne

Kolēģijas locekļu un ekspertu viedokļi un ieteikumi par projekta attīstības ieceri

H. Gūtmane: Šajā gadījumā var lietot vārdu „izcilība”, jo pilsētībūvnieciski meta līmenī šis ir visnotaļ atbalstāms projekts, kur ir daudz domāts un kur ir labi risinājumi. Ieteikums ir padomāt par jumtu: lai tas nebūtu neizmantojams, lai tas būtu labi veidotas telpas sastāvdaļa. Nepieciešama ir sadarbība ar pašvaldību un LMT, lai veicinātu harmonisku telpu ap projektu un visā kvartālā kopumā.

I. Rukšāne: Ir apsveicami, ka pie birojiem tiek veidots publiskās ārtelpas laukums. Runājot par iekšpagalmiem, konkrētais risinājums liek domāt, ka tajos prioritāte tiek dota automašīnām, taču mans priekšlikums būtu tos veidot primāri iedzīvotājiem, lai tie varētu tur uzturēties un justos ērti un lai tā būtu izmantota telpa. Par autostāvvietām runājot, šis ir viens no retajiem precedentiem, kad mums lūdz samazināt stāvvietu skaitu. Iesakāmi ir zaļie jumti, jo lielā ziņā tā ir mūsu nākotne, kā arī telpa, kuru var izmantot biroja darbinieki. Piekrītu Helēnai, ka ir jāmeklē sadarbība ar Rīgas domi un LMT, lai atrisinātu ērtu piekļuves telpu, jo ieguvēji būs visi. Īpaša uzmanība ir jāpievērš lietūs ūdeņu savākšanai, jo apbūves platība ir ievērojama, un pieredze saka, ka ūdens kanalizācijas kapacitāte ir nepietiekama. Šādā jaunā apbūves kompleksā būtu jādomā 21. gadsimta kategorijās. Lai risinātu lokālo situāciju, varbūt šos noteikumus ir iespējams iekļaut jau PAU stadijā.

R. Bula: Runājot par funkciju un gājēju piekļūšanu, jāsāk ir jau no Brīvības ielas, no Teikas puses, un šinī vietā ir svarīgi padomāt par gājēju pāreju pāri Ropažu ielai. Pāri Brīvības ielai šajā virzienā pāreja ir, bet pāri Ropažu ielai tās nav. Piekrītu sadarbības nepieciešamībai ar LMT, jādomā par bērnodārza pārvietošanu. Runājot par arhitektūru, vienmēr ir jāpatur prātā, ka daudzstāvu ēkām ir jābūt ar artikulētiem augšējiem stāviem. Labi, ka šādi risinājumi ir jau meklēti.

V. Šlars: Par augstāko daļu un centru, kas sanāk kopā pie centrālā laukuma – kāpēc tā vajag? Man liekas, ka šīs ēkas tur neierakstās. Ja ir doma pastiprināt perimetru gar tiltu (Vairoga ielas apbūves fronti), tad tas te īsti nesanāk, jo tie torni ap laukumu sevi neattaisno. Ilustrētajā perspektīvā, braucot uz Mežaparka pusi, var redzēt, ka nekāda perimetra tur nav un ka ir tikai tornis un viss. Priekšlikums ir veidot sākumā apjomu augstāk un virzienā uz dzīvojamiem namiem pakāpeniski virzīt tos uz leju,

veidojot kopēju pagalmu ar dzīvojamām mājām. Salīdzinot ar detālplānu, šis priekšlikums ir solis uz priekšu.

J. Andiņš: No satiksmes viedokļa, mani nepārlicina gājēju ass un tie desmit metri, tur ir mazs izsauļojums. Apbūve no abām pusēm ir liela, un jautājums ir, vai šāda gājēju iela tur būtu pievilcīga. Tas pats attiecas arī uz lielo laukumu, no izsauļojuma viedokļa. Man ir bažas, vai tā vieta būs pievilcīga. Ir noteikti kaut kā jārisina posms no Ropažu līdz attīstāmajai teritorijai gan gājēju, gan velo līmenī, lai visiem būtu droša un ērta nokļūšana laukumā. Šim risinājumam būtu jābūt pat projekta sastāvā, idejas līmenī. Ja jau mēs veidojam to kā gājēju asi, tad tur ir jāpadomā vairāk.

Par velo novietnēm. Ir ļoti apsveicami, ka par to tiek domāts, taču ir jāņem vērā, ka liela apjoma velonovietnes nav labi iekārtot otrajā līmenī, jo tas rada nepieciešamību velosipēdus stumt augšā otrajā stāvā, kas nav pārāk ērti. Iedzīvotāju velonovietnēm (slēgta tipa ratiņu telpām) ir jābūt pie dzīvojamām ēkām un zemes līmenī. Velo novietošana noteikti ir jādetalizē.

Objekta funkcionēšanai ir vajadzīga Ropažu ielas posma izbūve, jo kopumā projekts ir ļoti apjomīgs, ap 700 dzīvokļiem, liela komercfunkcija – līdz ar to arī liela satiksmes plūsma. Izbūvējot objektu un neizbūvējot ielu, mēs radām precedentu, ka šie iedzīvotāji rakstīs sūdzības uz Satiksmes departamentu [SD]. Es zīmēju šādu scenāriju, jo, no SD viedokļa, laikā, kad mums „brūk” tilti un ielas, šī iela pilsētai nav aktuāla. Tāpēc tas jums ir aktuāli, un jūsu būvprojektā ir jābūt ceļa daļai, kurā šis posms tiek risināts.

Par autostāvvietu konceptu. Lielā bilde pilsētai ir tāda, ka autosatiksmi spiež ārā no centra un liek mašīnas novietot pie centra robežas, pie dzelzceļa loka, un šī nu būtu tā ideālā vieta, kur tiešām veidot „park&ride” punktu. RD PAD šobrīd veic izpēti par „park&ride” ieviešanu. Es iezīmēju to, ka šai vietai ir potenciāls un ka sabiedrībā būs interese par auto novietošanu un tālāk pārvietošanos ar sabiedrisko transportu un riteni. No stratēģiskā viedokļa, šī vieta šādai funkcijai ir ļoti laba. Līdz ar to autonovietņu skaitu samazināt nevajadzētu. Ieteicams būtu attīstīt sadarbību ar pilsētu.

V. Brūzis: Tirdzniecības centrs ir arī atpūtas vieta. Tas kvartālā ir centrālais elements, un varbūt ir iespēja, ka tajā arī kaut kas tāds parādās. Iepirkšanās ir pirmais līmenis, taču, ja uzrodas atpūtas iespējas, cilvēki tur dodas pavadīt laiku. Šobrīd ar savu ieeju tirdzniecības centrs ir pilnībā novērsies no iedzīvotājiem. Projekts tikai iegūtu, ja jūs šeit atklātu iespēju cilvēkiem uzreiz ieiet tirdzniecības centrā un atrast tādu operatoru, kas būtu gatavs to attīstīt ar sabiedrisku funkciju mūsdienu izpratnē.

J. Krastiņš: Te ir trīs lietas, un tās ir stipri atšķirīgas. Pirmais – par detālplānojumu kopumā. Uz detālplānojumu attiecas arī principiālais apjomu izvietojums. Cik absurdas esošajā detālplānojumā ir publiskās ēkas, tik loģiski tās ir noliktas šajā apskatāmajā risinājumā. Tas šeit ir atrisināts, un to varētu absolūti akceptēt. Taču dzīvojamā daļā – tieši pretēji. Šeit tiek piedāvāti seši izkaisīti klucīši, kas no Ķengaraga līmeņa neatšķiras absolūti ne ar ko un neveikli saduras ar stūriem. Vizualizācijās māju arhitektūra ir absolūti monotona, nu, piedodiet, trakāk nekā

„Ķīnas mūra” laikā. Projekta grafika ir vairāk nekā dīvaina. Ar vienu un to pašu sarkano krāsu tiek parādīts gan laukums, gan apjoms. Ir jālasa eksplikācijas un cipariņi, lai elementāri uztvertu un spētu saprast, kas tur ir uzzīmēts.

Tas pats attiecas arī uz arhitektonisko risinājumu. Ja šāda fasāde būtu uzzīmēta pirms 85 gadiem, tad tā būtu laikmetīga. Tas ir – divdesmito gadu beigās, absolūti precīzs „Bauhaus” (Valters Gropiuss) un to sekotāju paraugs. Šodien tas izskatās drīzāk pēc to laiku arhitektūras vīziju replikas. Bet mēs dzīvojam 21. gadsimtā. Es šeit neredzu arhitektūras pazīmes mūsdienu izpratnē.

Un pēdējais – par transportu. Tas šeit šķiet pavisam jocīgi – tik apjomīgos risinājumos, kur ir trīs lieli biroju apjomi, no centra pieklūt ar automašīnu ir ļoti grūti. Vienīgais ceļš ir pa Čaka ielas tiltu, tad pa Zemgala gatvi, jo no Brīvības ielas pa kreisi tur nevar pieklūt, Ropažu ielā arī nekur netiek iekšā. Tātad vienīgais ceļš no centra ir pa Čaka ielas tiltu, Vairoga ielu, un tad pa šo te nelielo pagriezienu pirms esošās stāvvietas jāiegriež iekšā. Ārā līdz dzelzceļam ir jāizbrauc pa šauru, šobrīd pilnīgi degradētu vietu, gar maliņu atpakaļ, un tad vai nu taisni Purvciema virzienā, vai pagriezt pa labi Brīvības ielas virzienā. Šādam kompleksam tāda pieeja bez principiāla transporta risinājuma būs liela problēma. Labi vismaz, ka gājēji tiek klāt.

V. Valgums: Apskatāmajam projektam ir potenciāls, un autoru kolektīvs to vēl var krietni uzlabot. Attiecībā uz bērnudārza pārcelšanu – tas ir procedūras jautājums, kur ar kolēģijas akceptu vien nepietiek. Zemesgabala izmantošanas potenciāls ir lielāks par piedāvāto risinājumu.

Runājot par dzīvojamām ēkām – ja jau grunts apstākļi ļauj veidot pazemes stāvvietas, tad tādas tur būtu jābūvē, lai pie dzīvojamām mājām ir vairāk publiskās telpas un trotuāru gājējiem. Nedomāju, ka jaunos apjomus vajag veidot simetriski ar esošajiem apjomiem. Šajā pilsētībūvnieciskajā situācijā apbūvei ir jābūt intensīvai. Var saglabāt augstumu attiecības, bet kompozicionāli var meklēt citu apbūves veidu. Iesaku pieprasīt detālplānojuma izstrādi vienlaicīgi kopā ar skiču projektu. Te ir daudzi aspekti, kurus var mainīt tikai ar detālplānojuma grozījumiem, tā var ietaupīt laiku un atrisināt problēmas.

Rezultatīvā daļa par metu dzīvojamo un administratīvo ēku kompleksam Ropažu ielā 8, 14 un 14 k-1

Kopumā projekta virziens ir pareizs, un autori un attīstītāji ir ieguldījuši labu darbu un idejisko bāzi turpmākai tā attīstībai. Kolēģijā izskanēja daudz vērtīgu komentāru un ideju publiskās ārtelpas projektēšanai, mūsdienīgai lietus kanalizācijas risināšanai, mūsdienīgākiem dzīvojamo namu arhitektūras un pilsētas transporta (tai skaitā velotransporta un gājēju) risinājumiem, infrastruktūras pilnveidošanā, kurus tiek ieteikts vērtēt projekta īstenošanas turpmākajos posmos ar mērķi pilnveidot paša objekta un tuvākās apkārtnes vides kvalitāti un arhitektūru.

3. Par Aldara parka pilsētvides kvalitātes atjaunošanas iespējām Sarkandaugavā

G. Princis, L. Krastiņa, U. Īle, J. Krastiņš, H. Gūtmane, A. Zeibārte, I. Rukšāne

Kolēģijas locekļu un ekspertu viedokļi un ieteikumi par projekta attīstības iespējām

L. Krastiņa: AS „Aldaris” mērķis ir savu teritoriju attīstīt kā publikai atvērtu zonu, jo arī vēsturiski šī teritorija bija atvērta, un Aldara parkā norisinājās dažādi pasākumi un koncerti. Lai to izdarītu, ir svarīgi sadarboties ar kaimiņiem, tāpēc mums radās iniciatīva šo parku, kas nes Aldara vārdu un ir bijusi daļa mūsu vēsturiskās teritorijas, atjauno sadarbībā ar „Dauderu” muzeju un pilsētu – veidojot to atvērtu iedzīvotājiem un tūristiem ar dažādām izklaides un kultūras pasākumu iespējām. Ar šo ideju esam griezušies domē – tikušies ar Rīgas mēru Nilu Ušakovu un iepazīstinājuši ar savām iecerēm RD PAD. Esam saņēmuši pozitīvus signālus projekta tālākai virzīšanai, t.sk. arī no sabiedriskām organizācijām, piemēram, no Sarkandaugavas attīstības biedrības.

U. Īle: Klātesošie tiek iepazīstināti ar LLU Ainavu arhitektūras un plānošanas specialitātes 3. kursa studentu veikto priekšizpēti un parka atjaunošanas [idejām](#). Papildus saviem attīstības vīziju priekšlikumiem studenti apkopoja arī apkārtējo iedzīvotāju un skolas darbinieku viedokļus.

Pirmie ieteikumi teritorijas sakārtošanā būtu:

- 1) sakārtot komposta kaudzi parka centrālajā daļā, domāt par tās transformēšanu uz kādu piemērotāku vietu;
- 2) veikt koku un krūmu apsekošanu, iztīrīt un izcirst nekvalitatīvo apaugumu, veidojot estētiski pievilcīgas ainavas;
- 3) demontēt betona sienu, kas šobrīd vizuāli degradē telpu un ierobežo sasaisti starp parku un muzeju „Dauderi”;
- 3) apsekot mākslīgās pilsdrupas, uzlabot to stāvokli un drošību.

J. Krastiņš: Novēlu labas sekmes un turpināt iesākto darbu. Diez' vai šobrīd kaut ko labāku par Kufalta plānu var piedāvāt. Ir vajadzīgs reāls investors, jo ar to vien, kas tur tagad atrodas, nepietiek, lai parks atdzīvotos. Šeit ir vajadzīgs vēl kāds publikas pievilināšanas objekts. Ja parka dziļumā, piemēram, ieliktu kādu Zahas Hadidas „šedevru”, tad tūristi tur būtu. Vārdu sakot, ir nepieciešami vēl papildu objekti, kurus publika varētu aktīvi izmantot. Jautājums ir – kas to uzturēs un kas par to maksās.

V. Valgums: Visām pusēm ir jāsāk izstrādāt Aldara parka attīstības programmu, jāmeklē finansējuma avoti un likumdošanas veidi, lai projektu īstenotu. „Aldarim” ir jāsadarbojas ar RD PAD, muzeju un iedzīvotājiem.

I. Rukšāne: Šeit ir daudzas ieinteresētās puses, kas vēlas sadarboties. Ja ir doma organizēt konkursu, tad tādas institūcijas kā Rīgas 28. vidusskola, bērnu un jaunatnes centrs „Laimīte”, muzejs „Dauderi”, Alpīnistu savienība un aktīvisti, Sarkandaugavas attīstības biedrība būtu vairāk nekā ieinteresēti līdzdarboties šādā

projektā. Šīs ir tās puses, kuras kopā ar „Aldari” un RD PAD būtu jāsēdina pie viena galda. Ir jāmeklē risinājumi sliežu šķērsošanas problemātikai iepretim parkam.

R. Bula: Jāpilnveido esošā gājēju pāreja pāri dzelzceļam no Mežaparka puses, kas nenoliedzami veicinās „Aldara”, „Dauderu” un parka apmeklētību.

Dz. Balodis: Šis projekts pilsētai ir ļoti interesants un dzīvotspējīgs, ņemot vērā, ka „Aldaris” ir uzrunājis šos partnerus un laika gaitā viņu loks varētu paplašināties. Turklāt neviens no partneriem līdz šim nav atteicis savu interesi, un joprojām ir jūtama pastiprināta uzmanība no visām pusēm. Noteikti tiks iesaistītas visas puses, ko šajā apkaimē būtu nepieciešams iesaistīt. Mēs idejiski atbalstām šo projektu. Šeit katra puse un to apsaimniekotie objekti viens otru papildina, un viss kopumā ir viens liels komplekss. Nevar būt nošķirti atsevišķi muzejs, atsevišķi parks un alusdarītava. Esam sagatavojuši aptuvenās pirmās tehniskā projekta izstrādes izmaksas, tad būs skīču projekts, pēc tam arī metu konkurss. Vērsīsimies pie RD vadības ar šādu piedāvājumu, tad tālāk līdzekļu piešķiršana projektam nonāks RD PAD kompetencē, un tad mēs vērsīsim pilsētas uzmanību par līdzekļu nepieciešamību. Tāpēc ir ļoti labi, ka šis projekts tiek izskatīts un atbalstīts Rīgas pilsētas arhitekta kolēģijā un ka ir atbalsts no sabiedrības un „Aldara”. Mēs šobrīd strādājam pie tā, lai varētu pateikt, cik šis sākuma darba posms izmaksās.

G. Princis: Par finansējumu parka renovācijai. Būs jāatrod finanšu avoti, kas varētu padarīt šo projektu realizējamu. Otrkārt, parka vērtība ir vēsturiskajā integritātē, tas ir – villa parkā, kas šobrīd ir degradēta ar brutālu betona žogu. Šai situācijai ir jāmainās. Konverģence un efektīva pušu sadarbība ir šī projekta lielākais izaicinājums. Ierosinājums ir izveidot rīcības darba grupu, kas regulāri sanāktu kopā un informētu viens otru par to, kas notiek dažādās pusēs, t.sk. „Aldaris”, pilsētas pārstāvji, muzejs, apkaimes aktīvistu un citi sadarbības partneri, kas projektu varētu padarīt sabiedrībai pievilcīgāku un nozīmīgāku.

A. Zeibārte: Muzejam „[Dauderi](#)” kardinālu iebildumu pret projektu nav, vienīgi mums ir vajadzīga sēta privāto pasākumu nodrošināšanai un muzeja teritorijas aizsardzībai no vandalisma. Ja nojauks sētu, tad vietā ir jāpiedāvā kaut kas cits, lai mēs varētu saglabāt kontroli pār muzeja teritoriju. Savādāk mums būs jāpārtrauc sniegt kādus pakalpojumus, jo mēs nevarēsim nodrošināt privātumu.

J. Andīšs: Par Tvaika ielas rekonstrukciju. Šobrīd tai ir izstrādāts projekts, kam ir beidzies derīguma termiņš, taču tas ir iekļauts Eiropas līdzfinansēto projektu sarakstā 2014.–2020. gadam. Tvaika ielas rekonstrukcija ir reāla, taču grūti pateikt, cik ilgā laikā. Projekts ir jāpārstrādā, jāparedz apzaļojums, lai tas būtu ērtāks un patīkamāks cilvēkiem. Projekts jāskata visā garumā, t.sk. ietverot psihoneiroloģiskās slimnīcas vajadzības. Nav izlemts jautājums par to, vai ir nepieciešamas divas vai četras joslas.

Rezultatīvā daļa diskusijai par Aldara parka pilsētvides kvalitātes atjaunošanas potenciālu

Parka atjaunošanas ideja ir atbalstāma un neatliekama, ievērojot tā izmantošanā, attīstībā un uzturēšanā ieinteresēto pušu argumentus, un, piesaistot gan publiskos, gan privātos resursus projektu īstenošanai. Atjaunošanai jāveicina vēsturiskās parka teritorijas integritāte un izmantošanas daudzveidība, respektējot kultūrvēsturiskās vērtības, kā arī jāatjauno un jāpilnveido parka iekļaušanās pilsētas kultūras, brīvā laika pavadīšanas un transporta (t.sk.: gājēju, velosipēdistu un sabiedriskā transporta) infrastruktūrā. Pilsētvides kvalitātes un arhitektūras risinājumi jāveido saskaņā ar universālā dizaina un mākslinieciskās kvalitātes principiem.

Sēde tiek slēgta plkst. 14:30